

Fjølmiðlarnir og Várharra!

John Smith skrifvar

Vit hava eina góða pressu! Í hundrað ár hevur Dimma ríkt sum gomul hjallshurð við formaningum um at «sættu tæring eftir næring» og hesa um at «mádelig pólse er altíð bedst», og so tað heilt sjúka niðurlagið: Ansvarsbevidste heimlige politikeres og ledende erhvervs-folks ihærdige bestræbelser på at bringe tingene i balance kan kun kroness med held såfremt det arbejdende folk det være sig både til lands og til vands har den fornødne tillid og tiltro til disse de viise herrers ufejlbarlighed og reelle hensigter når det gælder sanktioner og indgreb til regulering af de undergivnes nødvendige tarv. — Og i 30 år hevur Útvarp Føroya ballað sluttur inn í ein vavstur av slørandi trúvirði, eitt trúvirði, ið er vorðið røt og staðfest av at halda seg nágreiniliga til tekstin uttan at hava sett so mikið sum eitt einasta spurnadartekin við nakað sum helst nakrantíð alt framfært við einum monotoniteti í stemmuføring, ið sannfærir fólkið alt um at «tíðindini» eru framborin í djúpasta álvara og eiga at verða tikið sum soverðið.

Og loksins hava vit so fingið visualisera tvassió nú SvF fyrri borgaranna pening, sendir út tåtín Dagur og Vika umframt hesar «bestilt arbeiddi likandi» sendingarnar Á Sýnini kallaðar, har tað í bjørtum litum og við tøl-andi frásøgnnum verður «lett um trýstíð», tá lokið tykist at lætta sær á, kroyst upp av túsundtals ósvaraðum spurningum. Hugsið um mest grella dæmi higartil, har fólkið alt skal sannførast um, at

tað er størri lønsemi í at lata trý skip gera tað, sum eitt einasta skip kann gera nógv betur.

Og so tá SvF-journalisturin framdi mikla bragðið, tá hann í myndum og við orðum «prógvaði», at alt ruggar rætt úti á fiskileiðum — ikki ein einasti undirmálsfiskur, ikki ein skeivur meskur, sjálvt um hvørt mansbarn veit nakað heilt annað!

Meðan Sandemose so beinrakið og meistarlíga lýsir sálarlígu avskeplingararnar í Jante og soleiðis eisini fortreytirnar fyrri tí sjúka samfelagnum, sum í verkinum «Aftur á slóðina», so verða heimligu Jante-fortreytirnar hildnar í hevd og viðlíka av teim trimum etableraðu meiningssmonopolunum, Ú.F., SvF og so teirri á einum fornfræmmum máli skrivaðu Dimmalætt-ing, sum við sínum retrum afturi úr monopolstíðini heldur við líka og legaliserar ta beinhørðu totalt amoralsku monopolstöðu, føroysk vinnulívsstyring hevur evnað at tuskað sær til, ein monopolstöða, ið nú eisini fevnir um alt politiskt vald og sum tað at siggja til í allari framtíð verður okkara lagna at finna okkum í. Hegnsliga verða tær brúktar, tær skrivaðu og óskrivaðu lógirnar, eingin torir tala at, so leingi beistagerðirnar verða framdar av fremstu framsøgumonnunum innan eitt ótal av sektum. Goymdir í eini sjálgjörðari tabu-verð dundra religiøsir fundamentalistar í sekterskari ekstasu, — ein blasfemiskur gjóstur, ið vinur uppá seg, trokandi segsum skógareldur inn í hverja stovu, har utmeiggjað gentubørn,

klæddar í seinasta móta, spæla stars við sloyftu í tí pinligt friseraða, kunstferdugt uppsetta hárinum, játtandi og vitnandi hvat tað skal vera, so leingi sum kamerað snurrar — kitlandi nakað so deiligt, til fragd og frama fyrri frelstar, amatørteologar, ið útleggja Bibliuna sum Várharra Gud veit — biðjandi Gud um veking og grøðing av teirri, eftir teirra tykki, illa komnu, deyðsjúku føroysku fólkasáluni og bjarging annars av tí sökandi nationalu skútuni, Føroyar vårt land. Hetta alt meðan dupult-moralurin og sálarliga tvi-støðan herjar sum sóttin hin svartu.

Hesir sjálgjörðu frelsarar, ið eisini figgja sitt kall við at taka við og brúka tað, sum terroriseraðar meiningheitar lata, hvat hava hesir ørvitisfiskar og gudsspottarar í SvF at gera — og heilaga einföld. Elmer Gantry kláraði seg útmerka væl í bibliubeltinum í USA, áðrenn sjónvarpið nakrantíð var til, halda tit veruliga — billa tit tykkum veruliga inn, at tann størsti av øllum, tann vissasti — Gud — Skaparin sjálvur, intelligensurin mikli, situr og froist orsakað av yvirgeðsdivergeðum mæsi, av undirbrothligum naivum banalitutum, soleiðis sum hesir koma til sjóndar á einum føroyskum sjónvarpsskermi. Undirmeta tit ikki størliga tann alvissa superintelligensin, tá tit trúgva uppá at Hann (Gud) skal frøast í sínum himli, einum himli, tit í tykkara innantómu heimføðsligu fáfongd hava utgjørt við perluportrum og gullgotum, uttan eygsjónliga at

vera varug við, at tit tá hava tikið sjálvan mammón við inn í Himmirikið. Skal tann góðu Gud frøast av at vera tilbiðin eins og ein annar jorðiskur despotur — tað slagði, ið var borið til krúnu og sum av hesum ávum var umgivið av bukkandi eygun tænarum frá tí tað fyrri fyrstu ferð læt eyguni upp og har tað siðani lærði máttin mikla kitla sína fáfongd?? Kongar og keisarar, at teir hava verið av Gudi, man vera Gudi líka fjart, sum at gykla sær, at Gud skal frøast av at fáa konga-ella keisarastatus av jorðiskum slagi og tiansheldur fer at finna fragd í at verða tilbiðin sum ein annar láturligur, hálv-ella heilbyttur monarkur, klæddur í hermalinskápu við perluprýddari krúnu av metali. Okkara góði

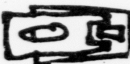
lesarabrøv

Gud man øtast við og kenna seg særðan langt inn at sáluni. — Ti, ikki man Gudi líka almennan sjónleik — henda vamlisligur, vanærandi og gudsspottandi sjónleik, ið fer fram óátalaður, tí at fólkið alt er meira bangið og skelvur meira av ótta fyrri næsta sinum, heldur enn av ótta fyrri Gudi, hinum almáttuga. Einum fólki, ið trýr at frelsan er viss, meira við støði í skáksettu metingum teirra, ið bógva hinumegin vegin og minni við støði i tað, tann alvitandi veit

um og sær.

Gevist tí við hasum og haldið tykkum til boðskapin, ið givin er í teimum heilagu skriftunum, farið inn aftur í titt loynikamar og biðið Gud um fyrigeving meðan væl er.

John Smith

Ja!

Eg gerist haldari av Tíðindablaðnum Sosialinum og fái blaðið 5 ferðir um vikuna.

Haldaragjaldið fyrri árstjóðingini er kr. 170,-. Haldarar uttanlands gjalda kr. 205,-/árst. Galdið verður ongantíð fyrri fleiri bløð enn tey, ið eru eftir at koma í einum árstjóðingi.

Navn:

Bustaður:

Kannað posthúsinum

